

Publicerad 2011-12-04 23:01 av Lejla Huseinovic

DETTA ÄR INGEN KÄRLEKSHISTORIA.

Jag tänker på dig. Jag hindrar mig själv med slag mot huvudet men illustrationer tränger sig djupt in i mitt kranium och skapar historier så sjuka, som bara vi kan. Jag trodde vi kunde besegra drakar, falla ändlöst från himmelen och skratta ihjäl universum. Det kunde vi. Sedan lemlästade vi varandra en sommardag och lät våra kroppsmassor ligga kvar, orörliga och sorgliga. Mycket aggression flöt i luften och syret sipprade ut mellan dörrspringan. Vem skulle veta att vi väckt självaste Lucifer från de döda? Jag spydde ångest i form av blod och badkaret färgade jag rött. Det var den dagen då hjärtat började pumpa på batteri istället för livskraft.

Detta är ingen kärlekshistoria.

Jag saknar dig. Så att pessimisten till den människa jag har kommit att bli har förpestat de gröna ängarna och blommorna har dött. Att tro, har skapat skit i en perfekt relation. Och hur mycket jag än förnekar det så dog en del av mig, den dagen efter midsommar. Tiden läker inte alla sår som de lovade mig. Så istället förnekar jag allting. Mitt fullständiga behov av dig. De jag vänder mig till är galna främlingar som är mer sinnessjuka än vad jag är. Ibland gråter jag patetiska tårar. Du vet, i duschen. Och jag försöker att ignorera kallprat när de frågar om dig. Vad fan hände egentligen?

Detta är ingen kärlekshistoria.

Jag älskar dig. Det må Gudarna veta. De illustrerar drömmar om dig bara för att håna mig. Låta mig vakna ur denna hypnos och inse att jag lever i en annan verklighet. Den utan dig. Du valde tystnad, det största vapnet jag har skådat. Jag ville bara förstå. Jag har aldrig med vilje velat såra dig. Det var aldrig min önskan. Detta är inte en kamp om vem som hade rätt eller fel. Inte heller ett forum för glåpord och hat. Detta är ett val om att vinna eller förlora en vänskap.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lejla Huseinovic med Poeter.se id #28809 innehar upphovsrätten